

Vážení rodiče, milí žáci.

Tento článek píše ve dnech, kdy naši zemi (a nejen ji) sužuje epidemie, jakou jsme nezažili. Nikdo z nás neví, jak dlouho bude stávající stav trvat. Každodenní ruch ve škole utichl a situace nám neumožňuje osobní výuku, ale na druhé straně zkoumáme nové způsoby vzdělávání, pokoušíme se o lepší využití dostupných moderních aplikací a všech metod vhodných pro distanční vzdělávání, což je pro umělce opravdu velká výzva!

**ŠKOLA
UZAVŘENA!**

Jsme nuceni postupně rušit některá vystoupení a koncerty, ale možná si všichni uvědomíme, jak by nám některé věci v životě chyběly, kdybychom o ně přišli. Každý sám máme prostor srovnat si své hodnoty a doba je tímto zvláštním způsobem ojedinelá. Máme najednou dostatek času (který nám většinou chybí) a v souvislosti s tím chci apelovat na vás žáky, abyste čas, který nyní máte, využili jednak k odpočinku, ale také ke smysluplnému tvoření a učení se novým věcem. Vím, že základní a střední školy vás zahrnují velkým „přídělem“ učiva, ale věřím, že si najdete čas sednout (stoupnout) ke svému nástroji, vytáhnout papír a tempéry (či jiný výtvarný materiál), pustit si nahrávku a zopakovat choreografii, či scénář představení.

V souvislosti s výukou prosím rodiče, aby ve zvýšené míře sledovali své emailové schránky a naše webové stránky www.zus-vk.cz, kde se budou objevovat další pokyny. I v těchto neobvyklých dnech vám chci za celou ZUŠku popřát především pevné zdraví a dovoluť mi rozloučit se nádhernou myšlenkou, kterou napsala naše kolegyně:

„Bud'te všichni zdraví a šťastní za to, že jste zdraví, a že můžete poslouchat, číst, smát se, dýchat, zpívat, hrát si, pomáhat, pracovat, vařit, péct, učit se... Stále je toho spousta, co můžeme!“

*Jana Sapáková
ředitelka školy*

Úspěchy naší školy na soutěži MŠMT

Současné uzavření všech škol včetně ZUŠek se bohužel podepsalo i na právě probíhající soutěži MŠMT - události, na kterou se žáci i jejich pedagogové intenzivně připravovali mnoho měsíců dopředu. Letošní ročník byl úplně zrušen, takže soutěž prakticky skončila okresním kolem. Rádi bychom pogratalovali a hlavně poděkovali všem zúčastněným žákům a jejich pedagogům za opravdu vynikající výsledky a vzornou reprezentaci naší školy v okresních kolech!

Okresní kolo soutěže MŠMT ve hře na klavír

1. cena s postupem:

Sloučka Adrian (M. Fišl)

Bína Matyáš (M. Fišl)

Bajer Martin (M. Fišl)

Bína Samuel (M. Fišl)

Kučerová Berenika (M. Fišl)

2. cena:

Petrželová Julie (M. Pidová)

Sáčková Magdalena (M. Pidová)

3. cena:

Schmidtová Marie Anna (P. Feldmann)

Zapletalová Theodora (A. Krausová)

Pivoňková Dominika (P. Feldmann)

Zvláštní ocenění poroty za vynikající pedagogickou přípravu soutěžících získal pan učitel Martin Fišl.

Okresní kolo soutěže MŠMT ve hře na smyčcové nástroje

housle

1. cena s postupem:

Koláčná Tereza (O. Učňová)

Hrůša Petr (O. Učňová)

Jakubcová Kateřina (D. Kovařík)

2. cena:

Peňasová Markéta (O. Učňová)

Kaňáková Petra (J. Tanečková)

3. cena:

Škárová Anna (J. Tanečková)

violoncello

1. cena s postupem:

Kultová Eva (J. Boudjaoui)

1. cena:

Svirák Benjamin (P. Borský)

Štětinová Zuzana (J. Boudjaoui)

2. cena:

Vlček Tomáš (J. Boudjaoui)

Justan Jakub (P. Kopůncová)

Okresní kolo soutěže MŠMT ve hře na kytaru

1. cena s postupem:

Konečná Adriana (E. Zavadilová)

Kubová Kristina (E. Zavadilová)

Procházková Leona (E. Zavadilová)

Panáček Martin (E. Zavadilová)

Kytarové duo VK – Gözen, Panáček
(E. Zavadilová)

Kytarové kvarteto VK – Konečná,
Kubová, Procházková, Vlčková
(E. Zavadilová)

Zvláštní ocenění poroty za mimořádné pedagogické vedení získala paní zástupkyně Eva Zavadilová.

TALENTOVÉ ZKOUŠKY NA ŠKOLNÍ ROK 2020/2021

Vzhledem k aktuální situaci se talentové zkoušky přesouvají na nejbližší možný termín, který upřesníme hned jak to bude možné. Aktuální informace i online přihlášku naleznete na našich webových stránkách www.zus-vk.cz

Klezmer Ensemble

Na jaře loňského školního roku vznikl na ZUŠ V. Kaprálové soubor Klezmer Ensemble. Toto originální komorní těleso se věnuje klezmeru, tedy žánru tradiční židovské instrumentální hudby, jejíž původní domovinou byla převážně východní Evropa v dobách před první světovou válkou.

Žáci pod vedením pana učitele Michala Kříže pronikají do tajemných „smutno-veselých“ melodií, které jsou pro klezmer, a hudbu židovského národa vůbec, typické. Soubor hraje ve složení klarinet, dvoje housle, akordeon, dvě violoncella a klavír.

Klezmer Ensemble se poprvé představil v rámci listopadového koncertu k 30. výročí Sametové revoluce, kde zazněla známá melodie z muzikálu Šumař na střeše – skladba Sunrise, Sunset (autor Jerry Bock). Velkou zkušeností byla spoluúčast na chanukovém koncertu souboru HaChucpa, který se každoročně koná v době židovského svátku Chanuka v brněnském HaDivadle. Koncem února soubor vystoupil v rámci stavebního veletrhu na brněnském výstavišti v nádherných prostorách pavilonu A2. Pro žáky byla velkou zkušeností spolupráce s profesionálními zvukaři, hra na mikrofon ve velkém prostoru nebo projekce koncertu na velkoplošnou obrazovku.

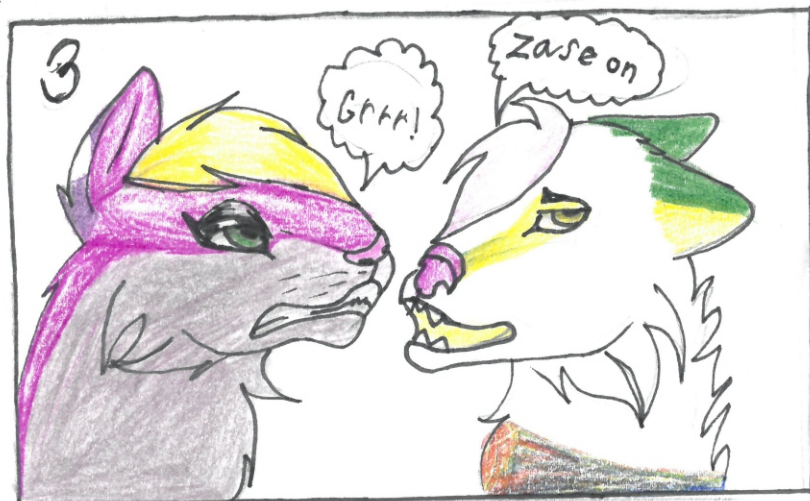
FOTO: Michal Kříž

Slovo *klezmer* je složeninou dvou hebrejských slov *k'lei* – nádoba, nástroj a *zemer* – pěvec – zpívající nádoba – hudební nástroj. Držte nám palce, ať nám vydrží elán, se kterým jsme náš klezmer rozjeli, ať nám naše nástroje i nadále zpívají...

Michal Kříž

PUMY A VLK A PTÁK

Autorkou komiksu je žákyně Karolína Číhalová
z výtvarného ateliéru Kamily Hurník Zachrle.

2020

Kreslila : Karolína Číhalová - 11 let

Taneční seminář

V sobotu 7. března 2020 se na naší škole uskutečnil seminář tance, kterého se zúčastnilo přes 30 studentek tanečního oboru. Jsem ráda, že moje pozvání přijal tanečník, choreograf, režisér a pedagog – Martin Dvořák, který si pro nás vyhradil čas, přijel z Vídně, kde žije a nabídl nám nové možnosti taneční tvorby, vnímání jeden druhého a odvahu nebát se experimentovat, uvolnit a zapojit svoji fantazii. Ale k tomu se ještě dostanu...

FOTO: Jana Kubáčková

Martin Dvořák působil jako tanečník v Laterně Magice a v Pražském komorním baletu, v zahraničí ve Volksoper Wien, Balet Bern, Landestheater Innsbruck a Landestheater Linz. Doposud pracoval s bezmála 50 mezinárodními choreografy. Po celou dobu svého zahraničního působení si udržuje kontakt s českou scénou v podobě uměleckého vedení Mezinárodního Workshop Festivalu ProART (www.proart-festival.cz) a zároveň tvoří pro svůj soubor ProART Company. Jako choreograf a režisér prezentuje svoji tvorbu v Rakousku, Německu, Francii, na Slovensku, v Polsku, Maďarsku, Portugalsku, Itálii, Izraeli, Jižní Koreji, v Keni, Anglii a na Maltě... To jen pro představu, s kým jsme měly tu čest „pracovat“...

Seminář byl rozdělen do dvou skupin podle věku, obsah byl podobný – úvodní rozcvičení se cvičením na pozornost, uzemnění a bytí v kontaktu se sebou i s druhými, práce ve dvojici za použití různých technik a zdokonalení partnerské spolupráce. Zaměřili jsme se na taneční sekvence zahrnující rovnováhu, koordinaci, techniku a výrazové schopnosti. Studentky byly vedeny ke kreativě a flexibilitě v reakcích na partnera stejně jako k interpretaci a vysílání impulzů druhému během vlastního tance.

Na celém sobotním setkání mě zaujaly tři momenty:

Za prvé výdrž a zaujetí našich studentek, které soustředěně pracovaly bez přestávky a po skončení lekce za mnou ještě přišly, zdali by nemohly ukázat Martinovi choreografie, které připravujeme.

Za druhé nasazení a radost s jakou pedagog předával svoje dlouholeté zkušenosti a nadšení, s jakým sledoval, když se někomu něco povedlo, velké povzbuzování, když tanečnice rozvíjely vlastní taneční nápady. Nikdo nesledoval čas, skončili jsme o 45 minut později. Tak jsme byli všichni zabráni do tanečního světa.

A za třetí jsem si uvědomila, jako již po tolikáté, že umělecká tvorba činí člověka vnímavějším, začne si více všimnout svého vnitřního světa, nejen toho vnějšího, povrchního. Změnu jsem viděla také u našich studentek, které zapoměly na mobily, zapoměly na svoje rychle a hned a rozebíraly v šatně své dojmy a zážitky ještě dlouho po skončení semináře. A nakonec i vyčířený Martin Dvořák poseděl se mnou a s kolegyní Jitkou Doležalovou u šálku kávy a nikdo nikam nespěchal...

Jana Kubáčková

Jak to vidí naši žáci

Už od školky jsem chtěla být zpěvačkou.
Do zpěvu chodím moc ráda. Mám moc hodnou
p. uč. Feldmannovou, na kterou se vždy těším.
Také chodím do baletu k p. uč. Kubíčkové, kterou
mám také moc ráda. Nejvíce mě baví veřejná
vystoupení, na kterých mohu předvést co jsem se
naučila.

Adrianka Kopřincová
2. roč

Nová učebna výtvarného oboru

Léto a podzim loňského roku probíhalo ve výtvarném oboru ve znamení kompletního přebudování prostoru výtvarného oddělení vyučující Mgr. Mirky Brázdové.

FOTO: Miroslava Brázdová

Stávající učebna, přilehlý archiv prací i sociální zázemí již opravdu dosloužily, a tak vedení školy ve spolupráci s Magistrátem města Brna, JMK a architektkami RAAN atelieru s.r.o. pristoupilo k celkové rekonstrukci doslova „od podlahy“. Desítky let zabydlený prostor bylo třeba zcela vystěhovat a po důkladném promyšlení navrhnout a propočítat moderní, účelné, a přitom esteticky příjemné změny. I když se počáteční hrubé stavební práce částečně protáhly do začátku nového školního roku a výuka se nouzově rozbíhala v jednom ze sálů tanečního oboru, vše se podařilo poměrně rychle zvládnout a v současné době již oddělení novou učebnu naplno využívá.

A čím se tedy může pochlubit? Určitě zbrusu novou podlahou (proti minulé rovnou a příjemnou pro chůzi), čistými stěnami (byly odstraněny metry nevzhledného a nedýchajícího umělohmotného obložení), přidaným osvětlením, a zvláště praktickým a barevně příjemným nábytkem, navrženým „na míru“, který umožňuje celý prostor mnohem efektivněji využívat. Týká se to především rozložení stolů a malířských stojanů, avšak nejvíce děti i vyučující oceňují přehledný policový systém na ukládání výtvarných potřeb. Stejně tak nejenže skvěle vypadají, ale také slouží nové archivní regály pro ukládání výtvarných prací, doplněné pojízdnými transparentními boxy s výtvarným materiálem a propojené se zázemím pro učitele a dalším úložným mobiliárem. Novou tvář získalo také sociální příslušenství učebny.

Pod heslem „Nový kabát pro výtvarku“ přispěla na vybavení a některé užitečné pomůcky k výuce také řada rodičů žáků, kterým za jejich finanční dárek moc děkujeme. Řada z nich si novou učebnu přišla osobně prohlédnout a nás těší, že stejně jako jejich děti mají z „nové výtvarky“ radost.

Miroslava Brázdová

Výuka skladby

Na naší ZUŠ se skladba s úspěchem vyučuje od 80. let minulého století. Výuku začala už klavíristka Ludmila Vlková a po ní s úspěchem navázala Marcela Slaná. Krátce na škole působila i skladatelka Kateřina Růžičková – Piňosová a asi jedno pololetí (zástup) Radim Bednařík. Od března 2015 na škole působí MgA. Irena Franková.

Skladba je obor, kde nestuduje mnoho žáků – v letošním roce jsou to třeba jen tři adepti a ti dokázali ze soutěží vždy přivést ceny nejvyšší – např. v loňském roce na soutěži MŠMT v 1. celostátním kole všichni

získali zlaté pásmo, ve 2. celostátním kole pak jedno zlaté a dvě stříbrná pásma.

Jedna z nich – Karolína Hlinová se stala absolutní vítězkou této soutěže a byla pozvána do Prahy na koncert „Skladatelé dětem, děti skladatelům“, pořádaném Společností českých skladatelů při Asociace hudebních umělců a vědců. Zde zahrála svoji skladbu Silný sen (pro sólovou basovou zobcovou flétnu), která vznikla jako finálový úkol skladatelské soutěže a byla oceněna opět zlatým pásmem. V dalších soutěžích Jom Ha Šoa v Praze, pořádaná Institutem Tereziánské iniciativy a Stonavská Barborka, což je soutěž, kde spolu soutěží dětští i dospělí skladatelé, Karolína také získala výborné ohodnocení. Úspěchem je také provedení její první symfonie pro symfonický orchestr (Symfonie č. 1), které zaznělo 10. dubna 2019 v Besedním domě v Brně s Orchestrem mladých symfoniků pod taktovkou Gabriely Tardonové.

Symfonie č. 1
Karolína Hlinová

V současnosti obor pracuje na týmovém projektu ve spolupráci s dalšími obory. Jedná se o hudební zpracování cyklu básní Vítězslava Horálka s tematikou čtyř ročních období. Měl by mít podobu vokálního baletu, tj. sbor, instrumentální ansámbl a tanečníci. V plánu máme také spolupráci s výtvarníky – obor multimediální, kterým bychom skládali scénickou hudbu k jejich filmům.

Helena Jankovská

Na závěr slovo paní učitelky Ireny Frankové:

„Výuka skladby by měla být zaměřená hlavně na rozvoj tvůrčí intuice, fantazie, uměleckého vkusu a citu pro věc a pro výsledek. Z žáků by měla vychovávat především všestranné a zdravě fungující muzikanty a samozřejmě současně s tím i skladatele s komplexním viděním hudby, odvahou zkoušet nové věci, citem pro správnou volbu a radostí z tvorby i hudby celkově.“

Taneční představení v Divadle Barka

Malé ohlédnutí za krásným tanečním představením v divadle Barka (6. 12. 2019), které zde každoročně v předvánočním čase pořádá naše taneční oddělení. Foto Markéta Šmerdová

Rozhovor s Karolínou Hlinovou

Stalo se již tradicí, že v každém čísle našeho školního časopisu představujeme výjimečné žáky, s výjimečnými výsledky. Nejinak tomu bude i dnes. Slečna, kterou budu dnes zpovídat, navíc studuje obor, jež rozhodně nepatří mezi nejfrekventovanější – je jím obor „skladba“, a tou slečnou je Karolína Hlinová.

Milá Karolínko, jsem moc rád, že jsi přijala pozvání k našemu povídání. Začnu tou nejběžnější otázkou: jak to máte doma s hudbou a co Tě přimělo se jí věnovat?

Pocházím z nehudební rodiny, ale u nás doma mají rádi hudbu všichni. Můj táta hrál v dětství na klavír a můj děda a praděda na trubku. Moje sestra hraje na flétnu, ale moc ji to nebaví. Je spíše sportovní typ.

Vraťme se na začátek Tvé hudební cesty, kdy jsi nastoupila do hudebky?

Na flétnu jsem hrála už od školky a v šesti letech jsem na zobcovou flétnu nastoupila do ZUŠ Universum. Později jsem začala hrát ještě na příčnou flétnu, čehož jsem pak nechala. Ve 14 letech jsem začala chodit na skladbu na ZUŠ Vítězslavy Kaprálové. A asi v 16 letech jsem začala hrát na klavír. Minulý rok jsem nastoupila na Konzervatoř Brno na zobcovou flétnu a ještě na přípravný program na Universität für Musik und darstellende Kunst Wien. Tento rok už chodím jenom do Vídně, protože jsem si konzervatoř přerušila. Studium

zároveň s gymnáziem bylo velmi časově náročné.

Je obdivuhodné, jak to všechno zvládáš. Skladba je trochu neobvyklý obor, co tě přimělo věnovat se právě jí?

S paní učitelkou skladby Irenou Frankovou jsme se potkaly na ZUŠ v Řečkovících, protože mě korepetovala na cembalo a nabídla mi, jestli k ní nechci chodit do skladby. To se mi líbilo, a tak jsem se další školní rok přihlásila.

První impuls tedy vyšel od paní učitelky. Řekni mi prosím, co Tě na té práci baví a jaká je Tvoje motivace?

O paní učitelce bych řekla, že je velmi hodná a obětavá. Svým žákům obětuje opravdu hodně, a proto si jí také vážím. Kdyby nebylo hodin navíc, co mi dává, neuměla bych to, co teď. Není moc takových učitelů.

Na práci mě jednoduše baví sledovat to, co mě napadne a pak to dál rozvíjet. Také mě baví pracovat s interprety a sledovat, jak moji hudbu vnímají oni. A úplně nejlepší je, když se jim má hudba líbí. To mě celkem motivuje.

Ale hudba není jen práce, má přinášet radost. Máš nějakou historku, která Tě, byť s odstupem času pobavila?

Jednou jsem rozbila stojan na jevišti. Chtěla jsem si ho nastavit a ta horní část, co drží noty, mi zůstala v ruce. Tak mi museli nachystat nový. Potom se mi taky třeba stalo, že jsem si před koncertem špatně nachystala noty a v půlce skladby jsem neměla z čeho hrát, tak jsem si srovnala noty a hrála to od znova. Nebo je vtipné, když na koncertě korepetitor začne hrát v jiném ladění než já.

Ve Tvém hudebním životě můžeme zaznamenat celou řadu úspěchů...

Občas mi opravdu něco vyjde. Nejčerstvější úspěch je ze soutěže Amsterdam Open Recorder Days, která se konala v říjnu 2019. Vyhrála jsem 2. cenu (1. neudělena), takže jsem byla nejlepší ze své kategorie. Vyhrála jsem za to flétnu za 1000 Euro. Moc si toho vážím, protože tato soutěž je považována za jednu z nejlepších na světě pro amatérské hráče na zobcovou flétnu a byla zde opravdu enormní konkurence. Bylo to ale velmi náročné, protože soutěž byla tříkolová a každý den byl plný stresu. V prvním jsem hrála, mimo jiné, i svoji skladbu a byl na ni pozitivní ohlas, za což jsem také velmi ráda. Ve skladbě je mým nejnovějším úspěchem absolutní vítězství ve skladatelské soutěži ZUŠ. Získala jsem za to notační program Sibelius.

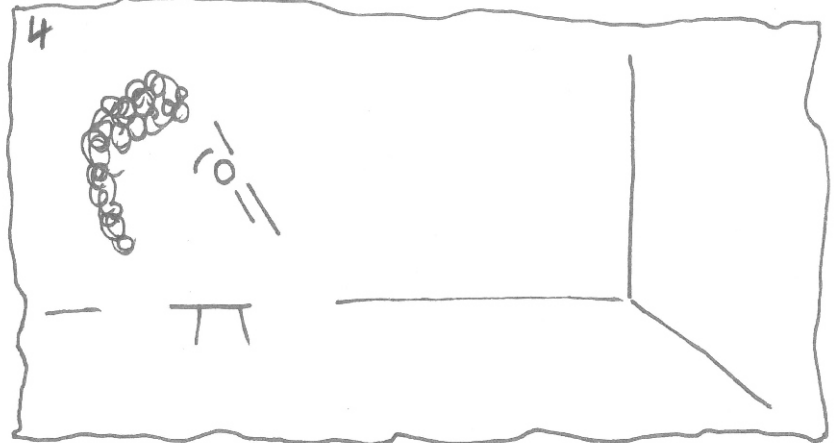
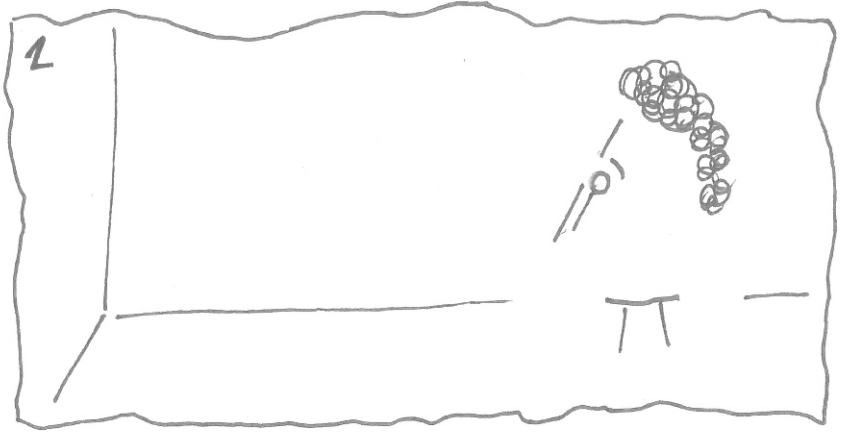
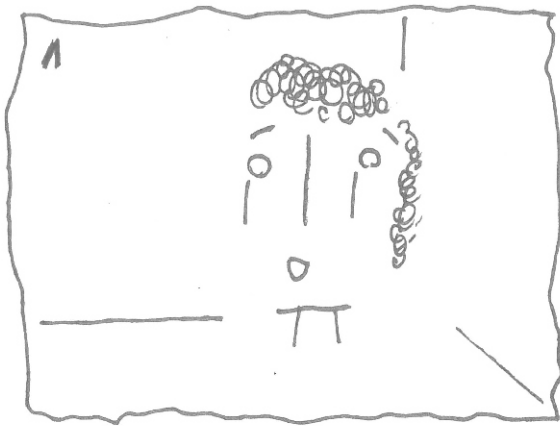

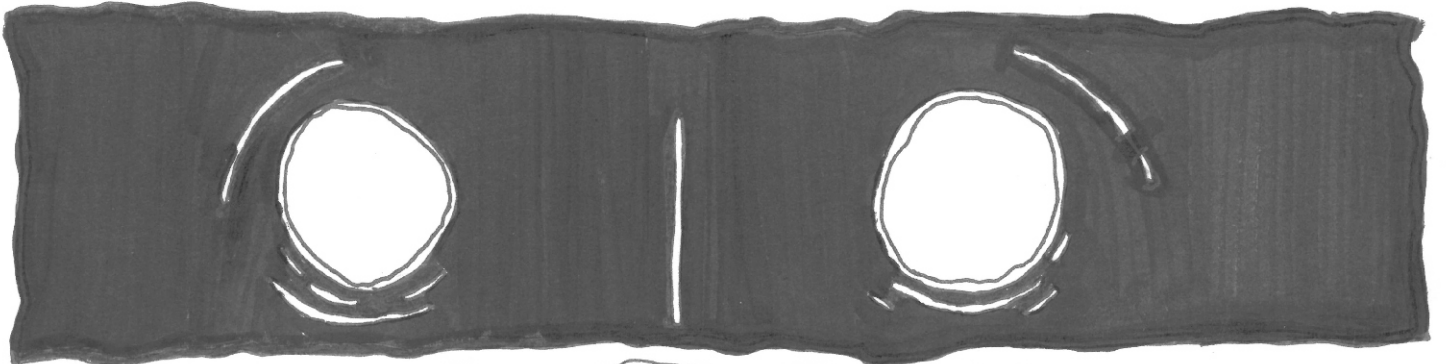
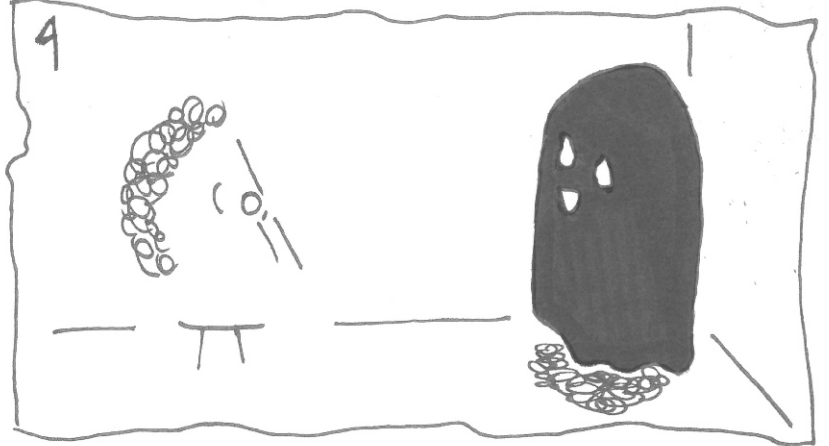
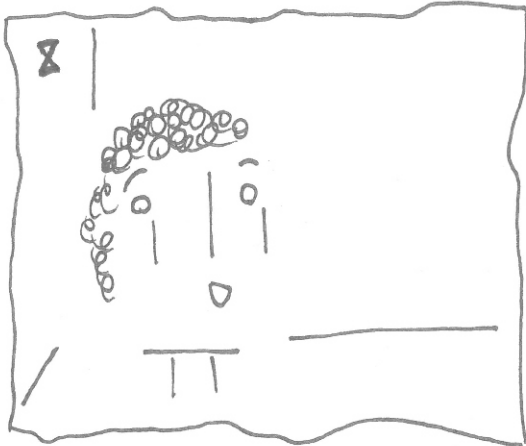
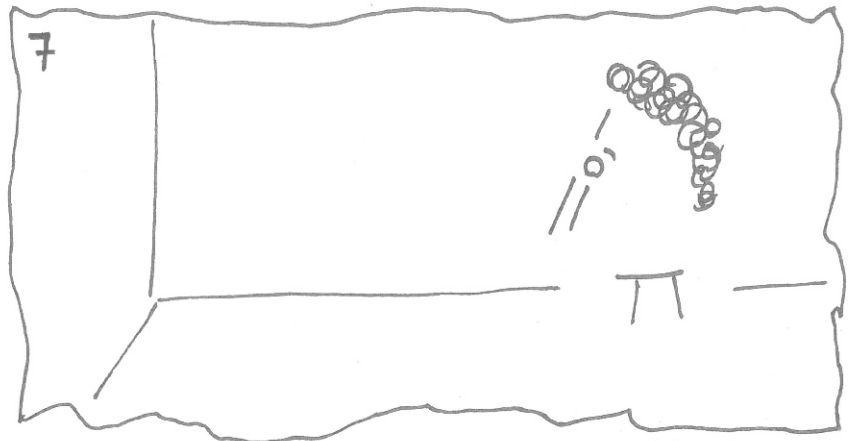
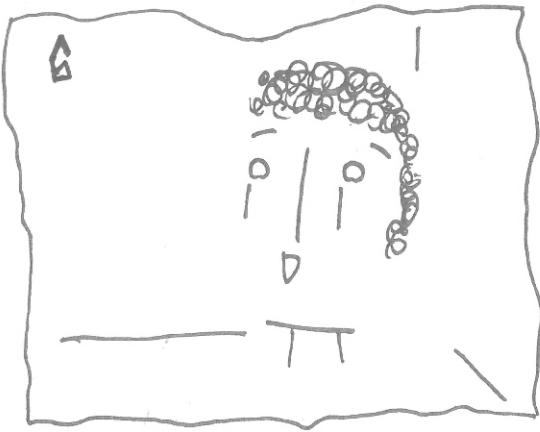
Milá Karolínko, každý kdo si toto přečte, Ti musí alespoň v duchu pogratulovat. I já tak činím s velkou radostí! Na závěr mi prosím dovol poslední otázku. Hudba a tvoje budoucnost, škola, profese. Co bys v životě ráda dělala?

Poslední dobou často přemýšlím o tom, jestli se v budoucnu věnovat jenom hudbě nebo mít i nějaké nehudební, záložní povolání. Přeci jenom hudebník, i když je dobrý, nemá to úplně nejjednodušší. Také by mě příliš nebavilo hudbu učit. Spíš se tedy přikláním k té variantě, že půjdu studovat i něco mimo hudbu. Tento rok maturuji a plánuji se hlásit na práva nebo pokračovat ve Vídni do bakalářského studia. Když se dostanu na práva, tak na flétnu zatím zůstanu na přípravném kurzu. Pak se to budu, když tak, snažit nějak zkombinovat. Mám spoustu možností, jak to může všechno dopadnout, tak uvidím. Doufám ale, že mě hudba bude v životě naplňovat tak, jako doted'.

Děkuji za rozhovor.

Karolíno Hlinové se ptal Tomáš Vorálek

Blanka Kaderová: školnice k nezaplacení

Bude to letos třicet let. Jsou události, které zůstávají v paměti tak zřetelně, jako by se staly včera. Vzpomínáme na ně s paní Kaderovou – naší Blaničkou – se kterou jsme je společně prožívaly.

V lednu roku 1990 jsem byla jmenována ředitelkou královopolské Lidové školy umění (název ZUŠ Vítězslavy Kaprálové nese škola až od roku 2002). V únoru se pak vrátila Helena Navrátilová, která před půl rokem odešla pro neshody s předchozím vedením, a stala se mou zástupkyní a vedoucí tanečního oboru. Bylo potřeba najít vhodné osoby na pozice technických pracovníků. Byla to pro mne nezvyklá, divná role „přijímat zaměstnance“.

zleva Jarmila Mráčková, Zdena Zahradková, Helena Navrátilová, Blanka Kaderová

Nakonec se to podařilo a od 1. srpna nastoupily: Zdena Zahradková na post hospodářky a Blanka Kaderová jako školnice, postupem doby jako „správce budov“. Pro naši čtveřici nastaly roky výborné spolupráce, a to jak pracovní, tak i lidské.

Blaničko – jak k Tvému příchodu na školu vlastně došlo?

Před prázdninami se zeptala paní učitelka Anička Jedličková mé dcery Blanky: „*Blani, Blaničko, zeptej se maminky, jestli by k nám do hudebky nešla dělat školnici?*“ Moc rozhodování mi to nedalo, říkala jsem si: na rok, na dva, maximálně na tři roky. Škola byla pro mne blízko, měla jsem k ní kladný vztah, protože tam chodily obě naše starší děti (Blanka a Pavlík na výuku klavíru k paní PhDr. Ludmile Vlkové) a nejmladší Petr byl později přijat do hudebního oboru také.

Nastoupily jste ještě na Lidovou školu umění na Mercovu 23.

původní budova školy Mercova 23

Ano, to je vilka – dnes Palackého 121, dále se učilo v domě na Bulharské 60 a v části bývalé mateřské školky na Mercově 20 (dnes Palackého 146), celou jsme ji dostali k užívání pro taneční a výtvarný obor v roce 1991.

Krátce na to vstoupil v platnost zákon o restitucích, který se vztahoval na obě vilky. Deset let ochranné lhůty nebyla pro školu žádná perspektiva. Měli jsme štěstí, že se v té době uvolnilo v Králově Poli několik budov

a ve výběrovém řízení na radnici získala naše škola krásnou budovu na Palackého třídě 70, s tím, že v přízemí bude také umístěno OKVS – Obvodní kulturní a vzdělávací středisko. Budova byla na začátku století postavena jako dívčí škola, od roku 1913 se stala radnicí Králova Pole a proto je na ní královopolský znak tehdy města Králova Pole. Na nutné úpravy v budově, na přesun a na stěhování asi nezapomeneš.

FOTO: Markéta Šmerdová

měli. Bylo koupeno „na dálku“, byl to první obyvatel školy. Úpravy školy a stěhování teprve následovaly.

Po nutných úpravách jsme se o prázdninách stěhovali. V listopadu se konal slavnostní koncert, kterého se účastnil mimo jiné i tehdejší starosta Ing. arch. Oldřich Prokeš. Nastaly příjemné roky vyučovacího a uměleckého snažení a „zviditelňování“ nejen v Králově Poli, ale i v rámci města. Jsi pamětníci událostí i lidí.

Šokujícím byl nápad dalšího starosty ÚMČ přemístit právě zařízenou školu do ZŠ Herčíkova do odpoledních hodin, bez ohledu na drahé vybavení nástroji apod. Podpisová akce (přes dvanáct set podpisů) školu zachránila. Vedení tehdejšího Školského úřadu bylo víc než nečinné...

Co je náplní práce školníka – správce budovy – na ZUŠ?

Budu citovat z pracovní náplně: „Pečuje o nezávadný provoz školy, zodpovídá za podřízené uklízečky a topiče, zodpovídá za požární ochranu, provádí preventivní požární prohlídky, vyvěšuje státní vlajku, plní funkci požárního technika a vede požární knihu, eviduje spotřebu elektrické energie a plynu, zajišťuje všechny revize elektrického, plynového zařízení, drobných elektrických přístrojů, zajišťuje pochůzky, technickou pomoc při koncertech školy...

To jsou povinnosti. Ale víme, že mimo to děláš řadu věcí dalších...

No, co je potřeba: aktualizaci nástěnek, plakáty, prodej vstupenek, pomoc při soutěžích, zajišťování vstupenek na zlevněná divadelní představení, výzdobu školy před Vánoce a Velikonoce...

Když jsme prvně přišli na prohlídku budovy, bylo to hrozné – vybydlenost a špína do očí bijící, všechny místnosti byly prokouřené... Ze všech koutů na nás dýchal bývalý režim. Bylo potřeba předělat tenké přičky v místnostech, dozít přičky skleněné. Víím, že Tě bavilo zakreslování změn do plánů...

Ale v jedné místnosti ve druhém poschodí nás čekalo velké překvapení: velké nové křídlo PETROF zamýšlené pro koncertní sál. Bylo jediné, které tehdy v továrně v Hradci Králové

FOTO: Markéta Šmerdová

Podílela jsi se na zorganizování našich prvních zájezdů za uměleckými památkami do zahraničí, pomáhala jsi se zájezdem žáků třídy Heleny Navrátilové na vystoupení ve Švédsku roku 1995...

Ano, vzpomínám si, že ještě cestou v autobusu jsme našivaly bambulky na kordulky pro naše tanečnice. Na vystoupení v Trelleborgu byly naše holky úžasné, místnímu publiku se podle potlesku vystoupení líbila. Zájezdu se účastnily také tři klavíristky – Petra a Lucie Čáslavské a naše Blanka. Byla asi polovina září, moře mělo 11°C, ale vodu jsme musely vyzkoušet! Po týdenním pobytu ve Švédsku vznikla mezi děvčaty nová přátelství. Zájezd byl pohodový a ráda na něj vzpomínám!

FOTO: Jití Sláma

Tvé mimopracovní záliby, zájmy?

Návštěva divadelních představení, koncertů, cestování za historií. Pravidelně navštěvuji Mezinárodní festival Petera Dvorského v Jaroměřicích, ke kterým máme rodinný vztah. Samozřejmě se ráda věnuji vnoučatům.

Naše škola poznamenala celou Tvoji rodinu...

To ano: všechny moje děti absolvovaly tuto školu a dvě z nich se staly hudebníky: Blanka učí zde na škole, Petr je hobojistou v orchestru opery SND v Bratislavě. Pavel se věnuje ekonomice, ale oženil se se zpěvačkou, která také touto školou prošla!

Koncem tohoto kalendářního roku chceš uzavřít svých třicet let života s touto školou. Tak, jak jsi zde začínala úpravami budovy, chceš ještě o prázdninách pomáhat dozorováním velké stavební úpravy – vybudování výtahu. To svědčí

skutečně o Tvém opravdovém, úžasném vztahu ke škole.

Samozřejmě, že můj vztah ke škole tím neskončí. Byla jsem zde ráda a myslím, že odcházím v pravý čas.

Blaničko, nesouhlasím, že odcházíš v pravý čas. Všichni by Tě zde rádi stále viděli. Ale máš právo užívat klidu a soukromí A že jsi zde byla ráda, bylo vidět právě z Tvého jednání a konání. A proto Tě všichni měli a mají rádi. Je to vlastně podle tvého kréda: „cokoli v životě dobrého nebo škaredého uděláš, vše se ti vždycky dříve nebo později vrátí!“

Děkujeme Ti srdečně.

*Jarmila Mráčková
emeritní ředitelka školy*

Moderní vzdělávání pedagogů

Od září 2019 naše škola realizuje projekt „Moderní vzdělávání pedagogů“, který je součástí druhé vlny tzv. „Šablon“ neboli projektu na podporu zkvalitnění školství, který je spolufinancován z Evropského sociálního fondu a ze státního rozpočtu ČR.

Aktivity projektu jsou zaměřeny především na osobnostně profesní rozvoj učitelů prostřednictvím dalšího vzdělávání pedagogických pracovníků, vzájemného setkávání a sdílení zkušeností pedagogů a odborníků z praxe. Vzdělání se soustředí na několik klíčových oblastí - kulturní povědomí, práce s ICT, výuka cizích jazyků, rozvoj osobnosti pedagoga aj.

FOTO: Michal Kříž

Od září naši učitelé absolvovali řadu vzdělávacích programů:

- > Kurz programu Klasifikace (lektor Mgr. Tomáš Zouhar)
- > Setkání učitelů tanečního oboru ZUŠ - Bystré u Poličky
- > Obraz a literární text jako kolektivní dílo
- > Olomoucká víkendová škola hry na zobcovou flétnu (lektor Jan Kvapil)
- > Kurz notačního programu Sibelius (lektor Ing. Jaroslav Musil)
- > Kurz klavírní metodiky (lektor MgA. Martin Fišl)
- > Kurz anglického jazyka (lektorka Magda Nezvalová, MA)
- > Taneční seminář partnerské improvizace (lektor Martin Dvořák, MA)
- > odborné kurzy pořádané Konzervatoří Brno a Metodickým centrem HF JAMU aj.

EVROPSKÁ UNIE
Evropské strukturální a investiční fondy
Operační program Výzkum, vývoj a vzdělávání

MŠMT
MINISTERSTVO ŠKOLSTVÍ,
MLÁDEŽE A TĚLOVÝCHOVY

Stavební úpravy na ZUŠ V. Kaprálové Brno

Pokud vše půjde podle původního plánu, zažije naše hlavní budova o letošních prázdninách zásadní změnu. BUDEME MÍT VÝTAH! Z tohoto důvodu bude také konec našeho školního roku o 14 dní dříve, jak schválilo MŠMT a náš zřizovatel Jihomoravský kraj. Díky podpoře ÚMČ Králova Pole a Magistrátu města Brna finišují přípravy této zásadní stavební úpravy.

Když k tomu připočtu kompletní úpravu hlavního vchodu a vestibulu, rovněž tak generální opravu rozvodů na odloučeném pracovišti Palackého 146, můžeme hrdě prohlásit, že nás čeká velmi rušné léto. Zde bych ráda dopředu poděkovala vedoucím pracovníkům školy i provozním zaměstnancům za zvýšené pracovní nasazení při zajištění provozu během stavebních úprav. Z minulých akcí tohoto typu vím, že se vždy jedná o velmi náročné období, plné nenadálých změn a komplikací.

FOTO: Michal Kříž

Ovšem ani závěr loňského roku se neobešel bez zvelebovacích aktivit. Jak si mnozí z vás již mohli všimnout a také prakticky vyzkoušet, jsou v sále školy NOVÉ ŽIDLE. Slovy jednoho z učitelů: „zmizela již zádová mučidla“. Doufám, že jak design, tak i jejich pohodlí, přispějí k ještě lepším zážitkům při kulturních akcích v našem sále. Nutno podotknout, že bez patričné finanční podpory JMK by se tato zakázka nerealizovala.

Děkujeme za podporu!

Jana Sapáková
ředitelka školy

B | R | N | O

jihomoravský kraj